

РЕШЕНИЕ

№ 17317

гр. София, 24.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 157 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЗОРНИЦА ИВ. Т.

при участието на секретаря АЛБЕНА Н. КИТАНОВА
като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА ИВ. Т. Гражданско дело № 20211110161616 по описа за 2021 година

Предявен е от ищеца **А. С. Б.**, ЕГН *****, срещу ответника **Г. Х. З.**, ЕГН *****, установителен иск с правно основание **чл. 124, ал. 4 ГПК**, за признаване за установено по отношение на ответника, че декларация за припознаване на детето ЯСБ с нотариална заверка на подписа с рег. № 4555 от 15.05.2020 г. на помощник-нотариус Албена Седефчева, е неистинска, тъй като не е подписана от Г. Х. З., и тъй като същият не се е увил при нотариуса и не е подписал декларацията пред нотариуса, заверил декларацията.

В исковата молба и последващи уточнителни молби ищцата **А. С. Б.** твърди, че на 07.04.2020 г. родила син, за когото бил съставен акт за раждане № ***** г., в който името на детето било записано като ЯСБ и не бил посочен баща. Посочва, че през м.09.2020 г. след справка в служба ЕСГРАОН, Столична община, район „Триадица“ е установила, че е подадена декларация за припознаване с нотариална заверка на подписа № ***** г. на помощник-нотариус Албена Седефчева, в която било направено волеизявление, че Г. Х. З. припознава детето на ищцата ЯСБ за свое. Поддържа, че това обстоятелство било записано и в графа „Бележки“ на Акт за раждане № ***** г., като името на детето било променено на *****. Поддържа, че така подадената декларация е неавтентична – не е съставена от ответника З. и моли съда да установи това обстоятелство, както и че е неистинска, доколкото лицето не е положило подписа в декларацията пред нотариуса, заверил същата. Правния си интерес от предявения иск обосновава с твърдения, че съставената декларация създава едно привидно правно и фактическо положение, като дава невярна информация за произхода на детето, съдържайки волеизявление, че ответникът го припознава. Ищцовата страна счита, че има интерес да бъде прогласено, че това волеизявление не произтича от Г. З., за да се пресече възможността на последния да претендира, че е баща на детето *** и за да е безспорно, че процесната декларация не е подписвана от него и не той е твърдял да е такъв. Позовава се на чл. 32 от Конституцията на Република България с твърдения, че има право на защита от незаконна намеса в семейния й живот, като в тази връзка сочи, че е налице опасност ответникът да твърди, че е подписал процесната декларация и да я представя пред трети лица и пред детето й, с което да навреди на него и на семейния й живот.

Ответникът Г. Х. З., в срока по чл.131 ГПК, е подал отговор на исковата молба, като оспорва иска при твърдения, че той е автор на подадената декларация за припознаване на дете с нотариална заверка на подписа № ***** г. на помощник-нотариус Албена Седефчева. Моли искът да бъде отхвърлен и претендира разноски.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От представеното по делото Удостоверение за раждане № ***** г., издадено от Столична община – район „Триадица“ се установява, че ищцата е майка на малолетното дете ЯСБ, роден на 07.04.2020 г., като в полето „баща“ липсва вписване на бащата.

Ответникът с Декларация с нотариална заверка на подписа рег. № ***** г. на Нотариус Албена Седефчева, рег. № 701 на НК, е припознал детето ЯСБ като негово рождено дете.

Въз основа на декларацията за припознаване на 17.08.2020 г. в Акт за раждане № ***** г. на детето ЯСБ е направено отбелязване на бащата Г. Х. З. и направена поправка в имената на детето, а именно същото е вписано с имена *** Г.ев З..

Представено е и Удостоверение за родствени връзки на малолетното дете ЯСБ с изх. № ***** г. на община Кюстендил, видно от което към този момент за роднини на детето са вписани ищцата, като майка и ответникът, като баща.

С влязло в сила Решение № СОА20-РИ01-42/13.11.2020 г. на кмета на Столична община е отменено по жалба на ищеца отбелязване в графа „Бележки“ на Акт за раждане № ***** г. за извършено от Г. Х. З. припознаване. Видно от представеното от Столична община – район „Триадица“ копие на акта за раждане на детето ЯСБ Въз, основа на горното решение е отбелязана отмяната на извършеното припознаване на 18.03.2021 г.

Представено е копие от искане за издаване на удостоверение въз основа на регистъра на населението с вх. № **** г., подадено от ответника Г. Х. З. и подписано от същия, за детето ЯСБ.

По делото са приети и Заповедни във връзка с предприети противоепидемични мерки на територията на България, както и електронни справки за адрес на нотариус Ина Илиева Илиева – Живкова.

В хода на делото са събрани гласни доказателства, чрез разпита на свидетелите ****

В своите показания св. Г.ев изнА. данни, че познава ищцата от 2008 -2009 г., били колеги, работили в един и същи бранш – в печатната индустрия. Често се виждал с А. и е запознат с историята с детето. Свидетелят заявява, че не познава лично лицето Г. З., но го е виждал и го разпознава в залата. Първият път го видял през м.01.2020 г., когато А. помолила свидетеля да я придружи на среща с него, която се провела в гр. София, до парка „Заимов“, където отишли с колата на А., но шофирал св. Г.ев. С тях бил и свидетелят Атанас, но те не се намесвали в срещата, а само наблюдавали отстрани. Срещата се провела около 18,00 ч. след края на работния ден, пред един осветен магазин. Били спрели на около 10 метра с колата, за да могат да се намесят ако стане нещо. А. и ответникът се видели, имало опит за прегръдка, който била избегната от А.. Преценили, че няма да има проблем не са се приближавали. Свидетелят заявява, че след това видял Г. З. на 15.05. пред един супермаркет в Слънчев бряг. Това бил първият ден след пандемията, когато организирани една група в един хотел, събрахме се на един купон да празнуваме. Тогава с Атанас видели Г. З. между 12,30 -13,00 ч. в обедната почивка пред един супермаркет „Жанет“ в Слънчев бряг, същият бил без маска. Вечерта се обадили на А. да й кажат, че са го видели в Слънчев бряг. Обадили се, защото той се опитвал да признае детето, искали да видят дали всичко е наред. Свидетелят посочва, че живея в Дупница, а А. в Кюстендил и се виждали често и се чуват. Знае, че А. не поддържа връзка с З., а след тази случка се прибрала в Кюстендил при родителите си. Не е виждал Г. З. в други ситуации освен посочените.

В своите показания св. А*** изнА. данни, че познава А. първоначално

индиректно чрез колеги от 2009 г., след това на общи събирания с колеги, а вече през 2010 – 2011 година започнали да се виждат по-често. Заявява, че днес вижда Г. З. за трети път. За първи път го видял през зимата след работен ден, когато с колегата Г. се разбрали да се видят след работа и А. Б. им се обадила, че ще се вижда с познат за някакъв разговор, за който се притеснява. Тя била много притеснена и свидетелят А*** шофирал нейната кола до мястото на срещата. Срещата била на парка „Заимов“ и ул. „Янко Сакъзов“, било тъмно - вечерта, след работния ден, но тротоара бил осветен. Свидателят посочва, че спрял колата, а Г. и А. слезли от колата, докато аз паркирам, Г. стоял малко по-напред от колата и свидетелят слязъл при него. Видели, че А. и Г. З. се срещнали, говорили, тя била притеснена. Срещата продължила около 10 минути. Няколко месеца по-късно, при първа възможност за пътуване след пандемията, познати уредили апартаменти, за да работят отдалечено в комплекс „Вавилон“ - Слънчев бряг през м.май. През обедната почивка излезли да пазаруват и тогава на паркинга на магазин „Жаклин“ видели Г. З.. Бил две коли, явно чакал някой, стоял отстрани на някакъв автомобил, а свидетелят бил на 3-4 коли разстояние. Той не е бил с маска. На 14.05. наели апартаментите, а на 15.05. пътували. Свидателят заявява, че в близките няколко години са се чували с А. и след това са се чували по служебни въпроси, и когато той ходил към Кюстендил се срещал с нея. Свидателят заявява, че е от София, но се е случвало да се срещне с А. по пътя, когато е пътувал по почивка. А. била притеснена от постоянните обаждания по телефон и имейл от Г. З. за претенции за бащинство на детето й. Притеснявала се от заплахи. Свидателят заявява, че преди това не е виждал Г. З., не бил член на нашия приятелски кръг. Посочва, че работи в София, колегата му също. Когато пътували от София за Слънчев бряг навярно е имало пропускателни пунктове, но навярно от групата са имали документи за командировъчни.

В своите показания свидетелят Мартин Христо изнА. данни, че Г. З. е негов вуйчо. Често се виждат, сега по-рядко, а преди четири-пет месеца се виждали почти всеки ден, били заедно. В момента свидетелят живее в „Света Троица“, а Г. З. на „Средна гора“. Често се виждали, разхождали се. Г. споделял със свидетеля, че не може да вижда детето си. Заявява, че е придружавал З. по институции, за нотариалният акт на детето ходили през м. май 2020 г. Придружил го до някаква институция, влязъл с него, взел си документите и след това прекарвали деня заедно. Конкретната инстанция е на бул. „Витошка“, там беше нотариуса. Целият ден били заедно, разхождали се, били в дома на свидетеля, яли. Свидателят потвърждава, че е бил д Г. З. за нотариалния акт на детето. Спомня си, къде се намира нотариалната кантора - отсреща е хотел Шипка, има и клон на банка ДСК, вътре имало стълби и врати. Вътре при нотариуса не са били заедно, З. влязъл сам, и свидетелят го изчакал вътре в сградата, но при нотариуса не е влизал, чакал пред вратата. Посочва, че имало табелка на вратата, но не си спомня какво пишеше. Не си спомня цвета и вида на вратата и етажа на нотариуса.

В хода на делото е прието заключение по назначената съдебно-почеркова експертиза, което съдът възприема изцяло като компетентно и обективно изготвено, от което се установя, че подписът, положен в място „Декларатор“ (подпис) на Декларация за припознаване на дете с нотариална заверка рег. № ***** г. на нотариус Албена Седефчева – помощник – нотариус при нотариус Ина Илиева – Живкова, рег. № 701 от НК – обект на експертизата, е изпълнен от Г. Х. Занов.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

На първо място съдът следва да отбележи, че въпросът за допустимостта на предявения иск е разрешен с влязло в сила Определение № 6765/14.07.2022 г., постановено по в.ч.гр.д. № 2236/2022 г. по описа на СГС, с което е отменено прекратително определение по настоящото дело и в което е прието.

За уважаването на предявения установителен иск, на основание чл. 154 ГПК в тежест на ищеца е да докаже, че декларация за припознаване на детето ЯСБ с нотариална заверка на подписа № ***** г. на помощник-нотариус Албена Седефчева, е неавтентична – не е подписана от Г. Х. З., ЕГН: ***** и не ответникът не я е подписал в присъствието на помощник-нотариуса.

По въпроса за неистинността на документа, досежно неговата неавтентичност, съдът намира, че искът не беше доказан. Това е така, тъй като с приетото по делото заключение на съдебно-почерковата експертиза се доказва, че подписът, положен за „декларатор“ в декларацията за припознаване е на ответника Г. Х. З.. Съдът намира заключението за напълно обосновано и компетентно с оглед детайлното изследване на елементите в подписа от вещото лице и констатираните в резултат на изследването съвпадения в степен на обработеност, общ вид, структурна сложност и съдържание на транскрипцията, в преобладаващата форма и посока на движенията, в размера на наклона, в степента на свързаност и в темпа на изпълнение. Вещото лице е установило множество съвпадения и в частните признаци на елементите в подписа, а именно: форма на движение и относително местоположение спрямо мислената линия на реда при изписване на първия елемент на буква „Г“; формата на движение и вид на връзката при свързване на първия елемент на буква „Г“ с шрихована част – примковидна, свързана, със заострена долна част; форма на относително местоположение на движението при изписване на първи шрихов елемент спрямо буква „Г“ – с дъговидна форма; форма, посока и разтегнатост по хоризонтал при изписване на шриховите елементи – с вълнообразна форма, с посока отляво-надясно и разтегнати; форма и относително местоположение при изписване на втория елемент на буква „Г“ – праволинейна, с възходящо движение нагоре; количество и сложност на движението при изписване на парафната част – сбита и опростена; съответствие със зоните с аналогичен интензитет на натиска при изпълнение на елементите криволинейни движения; разтегнатост по вертикал и хоризонтал на съотнесими отделни структурни елементи в състава на отделни части и разположение на цялостната подписана конфигурация спрямо мислената редова линия, а също в посока нагоре и надолу. Констатираното от вещото лице различие във вида на връзката и количественото движение при свързване на първи елемент на буква „Г“ с шриховия, се обяснява със случайна вариантност при свързване на елементите, която не води до съмнение, че подписа не е на лицето.

Въз основа на изложеното и предвид обсъдените по-горе доказателства може да се обоснове единствения възможен извод, че Декларация за припознаване на дете с нотариална заверка рег. № ***** г. на нотариус Албена Седефчева, е автентична - носеща подписа на ответника.

По въпроса за неистинността на декларацията с оглед изложените от ищеца твърдения, че ищецът не се е явил лично и не е положил подписа си лично пред нотариуса, извършил заверката, съдът намира следното:

Няма съмнение, че процесната декларация за припознаване с нотариална заверка на подписа в частта, в която нотариусът е удостоверил явяването на декларатора се ползва с доказателствена сила по смисъла на чл.179, ал. 1 ГПК досежно извършените от нотариуса действия, следователно в тази част документа е официален и може да се оборва неистинността на изявлението. Невярното удостоверяване на нотариуса, че лицето се е явило в кантората и е положило подпис, или е потвърдило, че положеният подпис е негов прави нотариалното удостоверяване нищожно по арг. от чл. 576, вр. чл. 589, ал. 2 ГПК.

За доказването на твърдението на ищеца, че ответникът не се е явил при нотариуса в деня на заверяване на декларацията бяха събрани гласни доказателства, чрез разпит на свидетелите Г.ев и А***, както и на св. Х. по пътя на насрещното доказване. Анализирайки показанията на св. Г.ев и А*** съдът констатира множество противоречия, нелогичност и непоследователност, което съставлява пречка за кредитирането им. На първо място съдът отчете, че и двамата свидетели заявяват, че за първи път са видели ответника вечерта, през зимата, през тъмната част на денонощието, на разстояние от 10 метра , от което може да се обоснове извод, че същите не биха могли да възприемат външния облик и черти на лицето в такава степен, че да разпознаят същото лице 5 месеца по-късно при други обстоятелства и в различно време. На следващо място съдът констатира съществено противоречие между показанията на св. Г.ев и св. А*** относно момента, в който са били в к.к. Слънчев бряг и когато са забелязали ответника на паркинга на супермаркет. Така, св. Г.ев

посочва, че на 15.05 са организирали купон в хотел в к.к. „Слънчев бряг“, където на обяд пред супермаркет видял ответника. Същевременно св. А*** изнА. данни в своите показания, че пътуването било по работа и в обедната почивка на същата дата, докато отИ.ли да пазаруват видели ответника на паркинг пред супермаркет. В същото време св. А*** заявява, че хотелът запазили на 14.05, но пътували за к.к. „Слънчев бряг“ на 15.05. Тук съдът констатира изключително съществено противоречие, което има значение за факта, подлежащ на доказване, доколкото и двамата свидетели посочват, че на обяд (по време на обедната почивка) излезли да напазаруват, а става ясно от показанията на св. А***, че в този ден те са пътували от гр. София за к.к. „Слънчев бряг“. Съдът съобрази също така представените от самия ищец заповеди за въвеждане на противоепидемични мерки, действащи към дата 15.05.2020 г., видно от които е било забранено провеждането на каквито й да било организирани събития с група над 10 души, както и е било задължително носенето на маски. Действащите противоепидемични мерки не предполагат подобно събиране, за което свидетелстват Гев и А***, а още по-малко лицата да се разхождат без маски, данни за което се съдържат отново в показанията.

Съдът не се ограничава до единично и самостоятелно изследване на показанията на посочените свидетели, а за да прецени тяхната достоверност ги съпостави с останалия доказателствен материал. Във връзка с това съдът констатира, че показанията на св. Гев и А*** досежно факта, че на 15.05.2020 г. са видели ответника Г. З. в к.к. „Слънчев бряг“ е в пряко противоречие с останалите събрани по делото доказателства, както писмени, така и гласни. В този смисъл от показанията на св. Х. се установи, че на дата 15.05.2020 г. ответникът Г. З. е посетил нотариус, а след това институция във връзка с припознаването на детето. Съдът дава вяра на показанията на този свидетел, тъй като същите са в унисон с останалата доказателствена съвкупност. Така, от представеното по делото искане за издаване на удостоверение въз основа на регистъра на населението с вх. № **** г., подадено от ответника Г. Х. З. и подписано от същия, за детето ЯСБ, е видно, че същото е подадено на 15.05.2020 г. – на датата, на която е заверена нотариално и декларацията за припознаване. Очевидно е, че няма как ответникът едновременно да се намира пред супермаркет в к.к. „Слънчев бряг“ и в същото време да заверява процесната декларация при нотариус, а след това да подава искане за издаване на документ от общината за детето *** ****, прилагайки същата тази декларация.

Изнесените от св. Гев и А*** данни, че ответникът Г. З. се намирал в к.к. „Слънчев бряг“ по време на действието на стриктни противоепидемични мерки, и докато „някой друг“ придвижва документите за припознаване на детето му (нотариално заверяване на декларация за припознаване и подаване на искане за данни до общината въз основа на същата декларация) не отговаря на житейската и правна логика, предвид данните по делото, че ответникът проявява интерес към детето и е завел иск за установяване на произхода.

Въз основа на всичко изложено съдът намира, че по делото не се доказва процесната декларация да е неистинска и в частта относно удостоверените от нотариуса данни, че деклараторът се е явил лично и е подписал декларацията.

Предвид изложено съдът намира, че предявеният иск се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски има ответникът, който е направил своевременно искане в тази насока, съгласно представения списък по чл. 80 ГПК, а именно платено адвокатско възнаграждение в общ размер на 1800 лв. Съдът като взе предвид, че по делото са представени доказателства за уговореното и заплатено адвокатско възнаграждение в общ размер на 1800 лв., намира, че тези разноски следва да се възложат в тежест на ищеца.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от ищеца **А. С. Б.**, ЕГН *****, срещу ответника **Г. Х. З.**, ЕГН *****, установителен иск с правно основание **чл. 124, ал. 4 ГПК**, за признаване за установено по отношение на ответника, че декларация за припознаване на детето **ЯСБ** с нотариална заверка на подписа с рег. № 4555 от 15.05.2020 г. на помощник-нотариус **Албена Седефчева**, е неистинска, тъй като не е подписана от **Г. Х. З.**, и тъй като същият не се е увил при нотариуса и не е подписал декларацията пред нотариуса, заверил декларацията.

ОСЪЖДА А. С. Б., ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на **Г. Х. З.**, ЕГН *****, на основание **чл. 78, ал. 3 ГПК** сумата **1800 лв.** – разноски в производството за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред **Софийски градски съд** в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при **Софийски районен съд**: _____